Farní zpravodaj

Prázdniny 2018

Římskokatolická farnost Moravská Nová Ves

Úvodní slovo

Milí přátelé,

dostává se vám do rukou prázdninové číslo farního zpravodaje. Mnozí se těší na dovolenou či prázdniny. Neznamená to ale, že bychom neměli být aktivní. Asi ne zrovna tím způsobem, že si děti vezmou učebnice na příští školní rok a budou se s předstihem pod dohledem rodičů učit. Přesto je však oblast, kde bychom polevit neměli – náš duchovní život. Stále si kladu otázku, proč je na nedělních mších sv. o prázdninách méně lidí než mimo dobu prázdnin. Statisticky: pokud někde lidé odjedou, znamená to, že někam přijedou a tam by jich mělo být zase více. Nějak to ale v tomhle ohledu nefunguje. Asi si někteří myslí, že se prázdniny týkají i nedělních bohoslužeb. Tak by tomu být rozhodně nemělo. Na hodině náboženství se jedno dítě pochlubilo, že když bude u tety na prázdninách, tak v neděli na mši sv. nebude chodit, protože teta prý do kostela nechodí. To je možná začátek toho, na co si pak babičky a dědečkové mnohdy stěžují. Jejich odrostlé děti do kostela přestaly chodit. A oni udělali „všechno“ pro jejich výchovu ve víře! V tomto případě by se nebylo proč divit. Jednou to funguje, když do kostela nepůjdu a pak se zjistí, že tam vlastně ani být nemusím, zvlášť když už jsem dospělý. Nejprve občas, pak pravidelně (snad kromě Vánoc). Nemělo by tomu být naopak? Já do kostela chodím, tak může jít i teta (asi v jejím věku do kostela také chodila), která nechodí, protože pro mě je to povinnost. Takže: pokud máme dovolenou či prázdniny, mohli bychom tento čas využít i více pro duchovní život.

Zdraví na duchu i na těle vám přeje

P. Marián Kalina, farář

Liturgické okénko

Svátosti – X. část

Eucharistie - trošku teorie na úvod

Eucharistie (Svátost Oltářní) je jednou ze tří svátostí (spolu s křtem a biřmováním), které uvádějí do křesťanského života. Svátost Eucharistie má ale mezi všemi svátostmi výjimečné postavení. V ní je totiž vrchol činnosti, kterou Bůh v Kristu posvěcuje svět, a zároveň nejdokonalejším vyjádřením úcty, kterou my tvorové prokazujeme Bohu. Je srdcem života církve a všechny ostatní svátosti s ní souvisejí a jsou k ní zaměřeny.

Bohatství této svátosti vyjadřuje také množství jmen, která se jí přisuzují a která vždy vyjadřují některý její charakteristický rys. Slovo „Eucharistie“ pochází z řečtiny a znamená „díkůvzdání“. Toto jméno se dává celému mešnímu obřadu, ale také jen druhé části mše (na rozlišení od bohoslužby slova). Také se používá při označení proměněného chleba – Kristova Těla. Když chceme zdůraznit oběť Ježíše Krista i církve, mluvíme o „Nejsvětější oběti“. Slova „Lámání chleba“ jsou nejstarším označením této svátosti, jak jej používali první křesťané. Výraz „Svátost Oltářní“ poukazuje na souvislost s oltářem. Také zaslechneme spojení „Nejsvětější Svátost“, zdůrazňující výjimečné postavení Eucharistie. „Mše svatá“ (z latinského missio – poslání) podtrhuje závěr obřadu, kdy jsou věřící vysíláni, aby se stali Ježíšovými svědky v každodenním životě. Událost, při které Kristus Eucharistii ustanovil, nám připomíná označení „Večeře Páně“.

Všechno živé potřebuje pokrm. Rostliny potřebují živiny, jinak by nemohly nasadit na květ a vytvořit plody. I zvířata hledají neustále potravu, a tak doplňují látky, které tělo potřebuje. Člověk se kromě svého fyzického života musí postarat také o život nadpřirozený, který získal křtem. Sám Ježíš slíbil, že nám bude dávat na naší cestě k Bohu své Tělo za pokrm a svou Krev za nápoj.

Ustanovení svátosti Eucharistie je zasazeno do kontextu židovské velikonoční večeře. Ježíš zasedá spolu se svými apoštoly ke slavnostnímu stolu, aby si společně připomněli velký Boží čin: vysvobození vyvoleného národa z egyptského otroctví. Ježíš tak spojuje židovské velikonoce se svým životem. On je ten Boží Beránek, jehož krví jsme my všichni vykoupeni ze smrti a hříchu.

Ve stanovenou hodinu zaujal (Ježíš) místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: „Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.“... Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy: „To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!“ Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“ (Lk 22,14-16.19-20).

Z úryvku Lukášova evangelia vysvítá trojí rozměr slavení Eucharistie: památka, hostina, oběť. Eucharistie je památkou Ježíšovy poslední večeře a jeho oběti na kříži. Přitom ovšem nejde jen o pouhou vzpomínku, ale o skutečnou Kristovu přítomnost mezi námi. Ježíš vybízí apoštoly: To konejte na mou památku! A církev od samého počátku věrně plnila tento Ježíšův příkaz. O církvi v Jeruzalémě je řečeno: „Setrvávali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách.“ (Sk 2,42). Křesťané se shromažďovali k „Lámání chleba“ především „první den v týdnu“, totiž v neděli, v den Ježíšova zmrtvýchvstání. Od těch dob se Eucharistie slaví až dodnes, takže se s ní setkáváme v každém kostele.

Mše svatá není jen aktualizací Večeře Páně, ale zpřítomňuje se v ní Ježíšova oběť na kříži. Apoštol Pavel o tom říká: „Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde“ (1 Kor 11,26). Sám Ježíš spojuje večeři na rozloučenou se smrtí na kříži. Mluví o těle, které se vydává, a o krvi, která se prolévá. Při každé mši svaté je přítomen a nekrvavým způsobem obětován sám Kristus, který se obětoval krvavým způsobem na oltáři kříže. Slavíme-li Eucharistii, znamená to, že se připojujeme k tomu, co konal Kristus. On své utrpení a smrt vložil do našich rukou. A my tuto oběť svátostným způsobem předkládáme Bohu Otci a prosíme za spásu pro sebe i celý svět.

Eucharistická slavnost má také charakter hostiny. Sám Ježíš se nám pod způsobou chleba a vína dává za pokrm a nápoj na cestě do věčnosti. „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ (Jan 6,51). Celý Ježíšův život můžeme vnímat jako znamení lásky Boha k člověku. Tato láska přivádí Ježíše až na Kalvárii, kde umírá potupnou smrtí na kříži. Tím ale nekončí Boží touha po blízkosti člověku. Ustanovuje svátost lásky, kdy každý z nás přijímá pokrm, který nás sytí a ještě těsněji spojuje s Kristem i mezi sebou

navzájem. Chléb pro slavení Eucharistie musí být čistě pšeničný a čerstvě připravený (podle starobylé tradice se v církvi latinského obřadu používá nekvašený chléb); víno musí být mešní, to znamená přirozeně vykvašené z moštu vinné révy.

Jaký význam má tedy Eucharistie pro život církve?

Účastí na Těle a Krvi Kristově se křesťané osobně sjednocují s Kristem. Zároveň se hluboce a niterně sjednocují mezi sebou navzájem. Eucharistie tak buduje církev. Proto papež Jan Pavel II. napsal v roce 2003 encykliku o vztahu Eucharistie a církve s názvem Církev žije z Eucharistie. Jednota v Eucharistickém těle buduje Kristovo mystické tělo církve: „Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě“ (1 Kor 10,17). Kolem oltáře se tak tvoří pravé společenství církve. Kristova oběť je také obětí církve. Církev se spojuje s Ježíšovou přímluvou u Otce za všechny lidi. Život věřících, jejich chvála, utrpení, modlitby a práce jsou spojeny s Kristovou obětí a tím získávají novou hodnotu. Kněz se modlí: „S duší pokornou a se srdcem zkroušeným prosíme, Bože, abys nás přijal: ať se dnes před tebou staneme obětí, která se ti zalíbí.“

Eucharistická slavnost nás také spojuje i s těmi, kteří už pobývají v nebeské slávě. Náš zpěv se tak připojuje ke zpěvu andělů a svatých před Boží tváří. Každá mše svatá oslovuje i nás jako blahoslavené, kteří jsou pozváni k večeři Beránkově.

Poděkování

Poděkování patří Bratřím arimatejským, kteří v roce 2017 darovali na opravu betléma ve farním kostele částku 2.000,- Kč. V tomto roce chtěli přispět částkou 3.000,- Kč na opravu zvonů. Jelikož však oprava našeho betlému se bude pohybovat v částce 14-16 tisíc korun, přijali jsme jejich dar s tím, že bude použitý na betlém. Nebylo by vhodné se pustit do několika věcí najednou a nespočítat si předem náklady, abychom nedopadli jako stavitel v evangeliu, který *„chtěl postavit věž, ale nemohl ji dokončit, neboť si předem nespočítal náklady“*.

Co jsme společně prožili

Diecézní setkání mládeže v Brně

V sobotu před Květnou nedělí, tedy 24. března, se naše skupinka mládeže vydala na Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem do Brna. Vyráželi jsme fakt brzo, kolem 7. hodiny ráno, a to ještě k tomu byla sobota …. Ale nikdo se ve vlaku nezapomněl ani nezaspal, a tak jsme všichni úspěšně dorazili až na Petrov.

Program začínal katechezí otce biskupa Vojtěcha, zaměřenou na letošní téma setkání: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha“. Po ní následovaly skupinové přednášky a workshopy. Nacpaní vědomostmi a dojmy jsme si poté šli naplnit i žaludky – vyzvednout si bagetu k obědu a někteří využili možnosti si svůj oběd za malý příplatek rozšířit o další bagetu. Mimochodem, ty bagety byly výborné.

Po celé odpoledne probíhal v katedrále doprovodný program - modlitby, doplňované zpěvem doprovázejícího sboru - a ve čtyři hodiny jsme celé setkání zakončili slavnostní mší svatou. Letošní setkání se všem opět velice líbilo a nabití inspirací a duchovními zážitky se těšíme na příští rok.

Martin Tichý ml.

Pouť chlapů

V polovině dubna se za krásného jarního počasí vypravili chlapi z farnosti na svoji pouť do Rajhradu. Letos jsme k sobě přizvali i poutníky z Prušánek, s některými z nich jsme putovali v září minulého roku pěšky do Žarošic. Nakonec nás bylo skoro třicet, přidali se k nám i chlapi z Velkých Bílovic, Dolních Bojanovic či z Prahy.

A aby to byla opravdová pouť, šli jsme kus pěšky, většina z nás se vydala delším, asi šestikilometrovým úsekem, ti starší absolvovali kratší, asi kilometrový úsek.

Po příchodu do areálu kláštera nás mile přivítal převor kláštera P. Augustin Gazda OSB, poté jsme měli mši svatou v Kostele sv. Petra a Pavla, kterou sloužil otec Marián. Mše svatá měla velmi intimní atmosféru, kdy jsme seděli v chórových lavicích v přesbytáři a náš zpěv se krásně nesl celým kostelem.

Po krátké prohlídce kostela jsme se byli posilnit v místním klášterním šenku, kde nám nabídli speciální poutnické menu. Po obědě na nás již čekal bratr Otmar, který nám ukázal areál celého kláštera. Měli jsme možnost vidět jejich hospodářství s domácím zvířectvem, truhlářskou dílnu či záhony s ovocem a zeleninou, především jsme ale prošli klášter, kde nás okouzlila hlavně klášterní knihovna. Klášter se od počátku 90. let minulého století opravuje, v důsledku komunistické správy areálu došlo ke katastrofálnímu poškození budov a inventáře, což je stále patrné na některých místech. Klášterní komunita je poměrně malá, čítá 8 mnichů, a proto hledá i smysluplné využití prostor kláštera, ve kterém v dřívějších dobách žily desítky mnichů. Za zmínku stojí, že po převratu měla rajhradská komunita pouze dva členy a v rámci benediktinů se už ani nepočítalo s tím, že by komunita v klášteře v budoucnu zůstala. Ale Pán Bůh si to zařídil jinak.

Myslím, že letošní pouť se velmi vydařila – společně jsme mohli putovat, poznat nové místo a lidi a především se zastavit, modlit se a něco obětovat – nepohodlí, námahu či čas, kterého máme všichni tak málo. Za sebe mohu říct, že pouť byla pro mne velkým obohacením a těším se v příštím roce na tu další – míst k putování v našem okolí máme několik, mnohdy je máme za humny a vlastně je ani neznáme. A budu rád, když se k nám přidají další chlapi – opravdu to není promarněný čas!

Rostislav Silný

4. Farní den

Letos připadla Neděle Dobrého pastýře na 22. dubna. Stalo se již tradicí, že na tento svátek se koná v naší farnosti Farní den. Ten letošní byl již 4. v pořadí a konal se v Moravské Nové Vsi. Ačkoliv kalendář tvrdil, že je ještě duben, počasí spíše připomínalo červen.

Zahájení proběhlo v kostele pobožností, kterou vedl otec kanovník Václav Slouk z Brna. Program dále pokračoval na prostranstvích okolo kostela a přilehlém farním dvoře. A bylo z čeho vybírat.

Velké oblibě se těšila prohlídka kostelní věže s výhledem do blízkého i dalekého okolí. Děti měly k dispozici skákací hrad a mohly se pobavit při různých hrách a soutěžích. Mnoho farníků využilo možnost zúčastnit se soutěže na téma poutní místa Moravy. Soutěžit se mohlo po jednotlivcích, nebo ve skupinkách a na vítěze čekala publikace: Poutní místa Moravy. Další soutěž byla pro kuchařky, které pro tuto příležitost připravily něco k zakousnutí, tentokráte na téma slané dobroty z tvarohu a sýra. Sešel se velký počet vzorků a na odbornou porotu (složenou z 3 kněží) čekal nelehký úkol vyhlásit ty nejlepší delikatesy.

Po celé odpoledne bylo k dispozici bohaté občerstvení: vynikající kýta na grilu, slané i sladké dobroty, ale i něco na dodržování pitného režimu.

Zlatým hřebem odpoledne byla dražba biblických předmětů a výrobků dětí. Výtěžek z této dražby ve výši 4.000,- Kč, bude využit pro děti na Farním táboře. Upřímné „Pán Bůh zaplať!“ za vaše zapojení do dražby!

Když se prosluněný den chýlil ke konci a účastnící Farního dne se rozcházeli k domovům, věříme, že si s sebou odnášeli pocit příjemně stráveného odpoledne.

Stanislav Poláček st.

Koncert TUMAINI

V neděli 29. dubna jsme měli možnost poslechnout si v Kostele sv. Jakuba v Moravské Nové Vsi koncert originálního seskupení mladých lidí s krásnými hlasy jménem TUMAINI.

Toto seskupení i v malém počtu dokáže zaujmout posluchače nejen pestrostí žánrů. Na koncertě tak zazněla spirituální píseň, Davidův žalm, zpěvy Taizé či moderní skladby. Střídaly se jak skladby pomalejší tak rytmické. Tumaini tak dokázalo udržet pozornost posluchače po celou dobu koncertu. Za zmínku stojí např. skladby jako „Sanctus, Gloria, Deep River nebo Tears In Heaven ".

Chtěla bych proto poděkovat všem, kdo se na organizaci tohoto krásného koncertu podíleli.

Jindřiška Fojtíková

Pouť ministrantů na Vranov

Naše pouť začala v sobotu 5. května před farou v Moravské Nové Vsi. Sešlo se nás 15 ministrantů z naší farnosti a připojili se k nám 2 ministranti z Tvrdonic. Naložili jsme se do aut a vyrazili směr kostel v Bílovicích nad Svitavou, kde na nás už čekal místní kněz, otec Pavel Lazárek, společně s Lukášem Mrázem. Kostel v Bílovicích nad Svitavou bylo naše výchozí místo pro pouť ministrantů z břeclavského a hustopečského děkanátu.

Téma letošní poutě byl sv. Václav, takže jsme po cestě plnili různé úkoly na toto téma. Když jsme dorazili na Vranov, sešli jsme se tam s ostatními ministranty Brněnské diecéze, kteří putovali z některého ze 4 výchozích míst poutě. Celkem nás mohlo být na pouti kolem 500. Přijetí se nám dostalo od postavy sv. Václava.

Po dlouhém pochodu jsme uvítali klobásku na posilněnou a také nás překvapilo vystoupení skupiny historického šermu. Program dále pokračoval v kostele, kde proběhlo vyhodnocení kvízu o sv. Václavovi a přednáška otce Václava Knotka, který má na starosti ministranty z brněnské diecéze, o tom, jak má vypadat správný ministrant.

Vrcholem pouti byla mše svatá, kterou celebroval otec biskup Vojtěch. Při mši byly přinášeny dary v podobě dobové výbavy sv. Václava: meč, helma, kroužková zbroj a vlajka ČR. Již teď se těšíme na další diecézní pouť ministrantů a doufáme, že nám přinese další skvělé zážitky.

Stanislav Poláček ml.

Pouť na Svatý Hostýn

V úterý 8. května naši farníci z Hrušek, Moravské Nové Vsi a Týnce jeli na pouť na Svatý Hostýn. Když jsme se všichni usadili do autobusů, zahájili jsme naši cestu modlitbou. Někteří z nás se dovezli autobusem až nahoru, ale většina mladých poutníků si kopec vyšlápla s panem farářem pěšky. Protože mše začínala o půl jedenácté, měli jsme ještě dost času navštívit místní obchůdky, což uvítaly hlavně děti. Po mši svaté, kterou jsme měli ještě s poutníky z farností Prušánky a Dubňany, jsme se pomodlili křížovou cestu. Po ní byl čas na oběd a dokoupení malých dárků pro naše blízké. Ráno se zdálo, že počasí nám nepřeje, ale nakonec začalo pršet až cestou domů a to už jsme seděli v autobuse. Pouť jsme si užili hlavně duchovně a už se těšíme na příští rok!

Ludmila Tichá

Pouť žen a dívek - Neratov

V sobotu 19. května se uskutečnila již druhá farní *„Pouť žen a dívek“*. Letos jsme zamířily do Neratova v Orlických horách. Vzhledem k dostatečnému počtu přihlášených účastnic (bylo nás přes 50) jsme vyrazily autobusem, který pro nás přijel v 7 hodin ráno, a my se vydaly směr Brno.

Naše první zastávka byla na Biskupském gymnáziu v Brně, kde se k nám připojil otec David Ambrož, který nás doprovázel na naší pouti. V autobuse o nás bylo velmi dobře postaráno, (měli jsme vetší komfort než v RegioJetu 😀).

Druhá zastávka byla v Katedrále svatého Václava v Olomouci. Měli jsme zde komentovanou prohlídku a po malém občerstvení jsme pokračovali v cestě

do Bartošovic. Po společném obědě jsme navštívili chráněnou dílnu Kopeček, ve které pracují lidé se zdravotním postižením. Podpořili jsme je zakoupením jejich výrobků a opravdu bylo z čeho vybírat. Mají zde keramickou, košíkářskou, tkalcovskou i šicí dílnu.

Další vesnicí byl již vytoužený Neratov, kde jsme měli v Kostele Nanebevzetí Panny Marie prohlídku a v 17 hod. mši svatou, kterou pro nás sloužil otec David Ambrož. Po krásné bohoslužbě a povzbudivých slovech otce Davida jsme se vydali na zpáteční cestu domů.

Ráda bych poděkovala organizátorkám Peťce Švancarové a Magdě Čerešnové za krásnou pouť, otci Davidovi za ochotu a čas, který si na nás udělal. Ale taky vám všem za vaši účast, díky které se mohla pouť uskutečnit.

Jaroslava Hanzalíková

NOC KOSTELŮ

Noc kostelů se letos konala v pátek 25. května. Byl připraven program pro nejširší veřejnost ve více než 1100 kostelích a modlitebnách po celé České republice. Kostely a modlitebny se letos otevřely již po desáté.

Z historie Noci kostelů

Noc kostelů nabídla široké veřejnosti v České republice poprvé v roce 2009 možnost navštívit kostely a modlitebny a poznat nejen jejich kulturní hodnotu, ale také se seznámit s křesťanstvím prostřednictvím hudby, výtvarného umění, divadelního představení, rozhovoru či setkání.

Inspirace v Rakousku

V roce 2005 proběhla první Noc kostelů (Lange Nacht der Kirchen) ve Vídni. O rok dříve nechal kostelník v jednom z vídeňských kostelů večer během úklidu kostel otevřený, a zjistil, že otevřené dveře ve večerní atmosféře jsou pozváním pro kolemjdoucí vstoupit. Během čtyř let se akce spontánně rozšířila do celého Rakouska a každoročně se do Lange Nacht der Kirchen zapojuje na 700 kostelů a modliteben.

V roce 2009 Noc kostelů „překročila hranice“ a poprvé se konala v České republice. V roce 2011 poprvé také na Slovensku a od roku 2012 se Noc kostelů (Kirikute Öö) koná v Estonsku. V roce 2016 proběhla první Noc kostelů ve Švýcarsku.

První Noc kostelů

Do prvního ročníku Noci kostelů se v roce 2009 zapojilo 25 kostelů v brněnské a 9 kostelů v plzeňské diecézi. I přes nepřízeň počasí bylo v Brně a okolí zaznamenáno 90 000 návštěvnických vstupů, a dalších 10 000 v Plzni.

Napjaté očekávání pořadatelů, kteří dlouho dopředu pečlivě připravovali programy, se již během večera proměnilo v radost z velkého množství návštěvníků, kteří využili pozvání do našich kostelů a zajímali se o hudbu, umění, historii, ale také o to jak žijeme naši víru. Návštěvníci velmi oceňovali možnost navštívit místa, která jsou veřejnosti běžně nepřístupná a v reakcích mnozí oceňovali dostupnost kněží a řeholníků, kteří byli po celou dobu plně k dispozici a ochotně odpovídali na dotazy návštěvníků.

V nadcházejícím roce se koordinace ujali zástupci z ostatních regionů a do Noci kostelů se zapojily kostely a modlitebny z celé České republiky.

V České republice se do Noci kostelů každoročně zapojuje na 1 400 kostelů a modliteben, které kromě otevřených dveří nabízejí více než 6 000

doprovodných programů. Zájem bývá pravidelně velký a každoročně se pohybuje kolem 450 000 návštěvnických vstupů.

Informace o Noci kostelů a programech nabízejí internetové stránky **www.nockostelu.cz**.

Vydařená jubilejní desátá Noc kostelů v brněnské diecézi

Za zmínku stojí také další programy připravené obětavými dobrovolníky – rozličné dětské vědomostní a zábavné programy, tvořivé dílny a workshopy, prohlídky mimořádně zpřístupněných prostor, výstupy na věže a hudební programy, též večerní ztišení a závěrečné programy ve světle svící.

Přehled v brněnské diecézi:

• 186 míst, v městě Brně 47 zapojených míst
• 1 188 programů
• cca 118 000 vstupů, Brno 90 000

A jak to bylo u nás?

I naše farnost se letos poprvé zapojila do Noci kostelů. Po několika setkáních dobrovolníků na faře se postupně podařilo připravit program jak pro děti, tak i pro dospělé.

Během Noci kostelů si mohli návštěvníci volně prohlédnout kostel i se sakristií a kůrem. V prostoru kostela byly popisky označeny jednotlivé sochy a obrazy svatých. Kolem 21:30 byla společná komentovaná prohlídka farního kostela, před kterou nám zazpíval jeden ze sborů naší farnosti. V sakristii bylo možné prohlédnout si liturgické předměty, kněžská mešní roucha, obléknout si ministrantské oblečení a ochutnat mešní víno. Na kůru se dalo nahlédnout do srdce varhan a vyzkoušet si hru na tento královský nástroj. Kdo měl dost fyzických sil, mohl si vyzkoušet nafukovat měchy šlapáním. Varhanice nám během večera zahrála na ukázku několik varhanních skladeb. Pro ty zdatnější byla připravena vyhlídka z věže kostela.

U věže bylo také připra-veno drobné pohoštění.

Uvnitř kostela byly pro děti připraveny tři stanoviště. Na jednom z nich si podle předlohy mohly zkusit napsat písmena hlaholice husím perem a tuší. Na dalším si u křtitelnice vyráběly plachetnice a pouštěly je na vodu a na posledním je čekal malý kvíz, ve kterém měly za úkol spočítat např. anděly a hvězdy v kostele. Na závěr Noci kostelů jsme Bohu přednesli prosby a díky, které měli možnost návštěvníci napsat jako „Poštu do nebe“ a po jejich přečtení nám všem přítomným udělil pan farář své kněžské požehnání.

Věříme, že jsme pro návštěvníky připravili příjemně strávený čas v našem farním kostele a děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravách, organizaci a průběhu Noci kostelů.

Pokud můžu mluvit za organizátory, byli jsme určitě mile překvapeni, kolik návštěvníků se přišlo podívat do našeho kostela. Pokud Pán Bůh dá a najdou se opět ti, kteří věnují svůj čas pro druhé a připraví Noc kostelů, budeme se moci v následujícím roce těšit na 11. ročník.

Petra Švancarová

Varhanický kurz

Chceme se s vámi podělit o radost z úspěšného absolvování druhého ročníku tříletého varhanického kurzu, který organizuje Musica Sacra. Zkoušky proběhly 2. května v ZUŠ Břeclav (všechny účastnice absolvovaly s jedničkou - pozn. redaktora). Tento rok jsme dokončili hudební nauku, měli jsme přednášky z liturgiky a prošli jsme gregoriánským chorálem. Na závěr jsme se věnovali Kancionálu, tedy vhodnému výběru písní, žalmů a jiných duchovních skladeb při liturgii, jednotlivých slavnostech, pobožnostech, svatbách či pohřbech.

Výuku jsme měli vždy rozdělenu na tři části – přednášky, zpěv a nácvik nových písní, hra na varhany. Tuto radost, kterou máme z nově objevených písní, žalmů a ordinárií se vám snažíme předat. Proto jsme se společně během tohoto roku naučili několik nových, krásných zpěvů. Vím, že není možné se vždy všem trefit do vkusu a hudebního cítění, proto se snažíme novější písně střídat s těmi staršími a stejně tak písně nově naučené s těmi již dobře známými.

Velmi mě mrzí, že i přes veškerou tuto snahu mi stále někteří lidé říkají, že se jim nové písně nelíbí a je jedno, zda se jedná o starou píseň ze 13. st. nebo píseň napsanou současnými autory. Píseň se jim nelíbí jenom proto, že je nová, a tak raději zavřou zpěvník. Někdy mi lidé přijdou oznámit, že nezpívali a ani tu či onu píseň zpívat nebudou nebo dokonce že uvažují o tom, že kvůli hudebnímu doprovodu odejdou ze mše svaté. Co na to říct? Snad jen to, že se vám jen snažíme s radostí předat to, co jsme načerpali a co si myslíme, že je správné, dobré a především k oslavě Boha.

Jsme si vědomi toho, že nejsme profesionální hudebníci ani skladatelé a občas se nám něco nepodaří, ale věřte, že samotné hře na mši svaté předchází, stejně tak jako u zpěváků, příprava a nácvik, kterému věnujeme hodně času. Je mi jasné, že se nové písně nenaučíme hned napoprvé, ale prosím, zkuste jim dát šanci a třeba postupem času zjistíte, že jste si některou z nich oblíbili stejně jako tu starou.

Závěrem bych vás chtěla moc poprosit o modlitbu za všechny varhaníky a zpěváky naší farnosti.

Magdaléna Čerešnová

Úprava okolí kostela v Týnci

V listopadu loňského roku proběhly, za pomoci slovenské mládeže z Brna a některých farníků, výkopové práce pro přivedení pitné vody do kostela. Před započetím těchto prací bylo nutné z větší části vyčistit prostranství vlevo vedle kostela směrem k sakristii a za kostelem od přerostlých keřů i pařezů.

Letos již bylo potřebné pustit se do konečné úpravy okolí kostela. V pátek 25. května a následně i v sobotu 26. proběhla brigáda, při které jsme odstranili pařezy a rotavátorem pak upravili zeminu na prostranství z levé strany kostela, kde je dnes již zasetá tráva.

Nahrubo se podařila rotavátorem upravit i pravá strana. Za pomoc na těchto brigádách děkujeme Jakubu Vájovi, panu faráři, Janu Tučkovi, Martinu Tichému ml. a Magdě Čerešnové z Moravské Nové Vsi. Z Týnce děkujeme Lukáši Mrázovi, Romanu Melicharovi, Jakubu Ostratickému a Mirkovi Ilčíkovi. Po víkendu pracoval již v pondělí na části za kostelem pan farář s Lukášem Mrázem. Prostor čistili skoro do půl desáté večer. V posledním týdnu měsíce května se měli farníci domluvit na společné brigádě, při které by se dokončila úprava zeminy z pravé strany kostela. Děkujeme panu Františku Čechovi se synem Petrem, Mirkovi Ilčíkovi, Šimonovi a Šárce Slámovým, kteří na domluvenou brigádu ve středu přišli a pomohli.

Bohužel se práce nepodařilo dokončit. Terén bude ještě potřebné urovnat. Teprve po dokončení se na celé ploše zaseje tráva, kterou bude nutné zalévat. U kostela jsou dvě studny, ze kterých se bude čerpat voda. **Prosíme ty, kdo by byli ochotní, aby se na pravidelném každodenním zalévání zaseté trávy domluvili.**

Veliké poděkování patří panu Jakubu Vájovi z MNV, který nám připravil terén nejenom tím, že nám na podzim a na jaře vybagroval všechny staré pařezy, ale také tím, že za pomoci těžké techniky celý terén připravil k dalším dokončovacím pracím, které už jsou na zdejších farnících.

Děkujeme!

Vzpomínka na P. Františka Puchnara

V neděli 20. května 2018, v den Slavnosti Seslání Ducha Svatého, k sobě Pán života a smrti povolal svého služebníka

P. Františka PUCHNARA
kněze na odpočinku ve Velkém Újezdě.

Narodil se 24. února 1934 v Kdousově, na kněze byl vysvěcen 1. července 1972 v Olomouci. Po roční službě kooperátora v Bystřici nad Pernštejnem byl ustanoven v Moravské Nové Vsi jako kooperátor a od září 1978 jako administrátor.

V srpnu 1990 byl povolán do Olomouce a tři roky vykonával funkci spirituála v Arcibiskupském kněžském semináři. V roce 1993 byl ustanoven farářem ve farnosti Třebíč - zámek, kde působil 17 let.

V roce 2007 mu biskup brněnský Vojtěch Cikrle udělil za obětavou kněžskou službu medaili sv. Petra a Pavla.

V září 2010 odešel do svého rodiště a šest let vypomáhal v Kdousově i v sousedním Velkém Újezdě u Jemnice.

Poslední dva roky života strávil v péči sester františkánek ve Velkém Újezdě a zde v Domově sv. Anežky 20. května 2018 zemřel. V pátek 25. května byl pohřben na místním hřbitově v Kdousově do rodinného hrobu.

R. I. P.

Kněžské a jáhenské svěcení

V sobotu 23. června přijali při bohoslužbě v Katedrále sv. Petra a Pavla v Brně z rukou otce biskupa Vojtěcha Cikrleho kněžské svěcení 4 jáhni a jáhenské svěcení 3 kandidáti - bohoslovci.

Kněžské svěcení přijali jáhni brněnské diecéze:

Mgr. Jaroslav Jurka z farnosti Třebíč – zámek
Tomáš Marada, DiS. z farnosti Hodonín
Mgr. Vojtěch Zahrádka z farnosti Třebíč – město
a jáhen Novoříšské kanonie premonstrátů **Mgr. Bc. Metoděj Ján Lajčák** z farnosti Hanušovce nad Topľou (Slovensko)

Současně přijali jáhenské svěcení bohoslovci brněnské diecéze:

Štěpán Trčka z farnosti Slavonice
Mgr. Miroslav Kulifaj z farnosti Zavar (Slovensko)/Brno – sv. Jakub
a jáhen Řádu minoritů **Petr Macháček** z farnosti Jihlava.

Poté budou slavit letošní novokněží primiční mše svaté následovně:

Tomáš Marada – 24.6.2018 v 15:00 hod. v Kostele sv. Vavřince v Hodoníně
Vojtěch Zahrádka – 24.6.2018 v 15:00 hod. v Kostele sv. Martina v Třebíči
Jaroslav Jurka – 4.7.2018 v 15:00 hod. v Bazilice sv. Prokopa v Třebíči
Metoděj Ján Lajčák, OPraem. – farní primice 8.7.2018 v 10:30 hod. v Kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hanušovciách nad Topľou (SR) a řeholní primice 15.7.2018 v 08:00 hod. v opatském Kostele sv. Petra a Pavla v Nové Říši.

Pamatujme v modlitbách nejen na tyto nové kněze, ale také na ostatní služebníky Boží, aby vytrvali ve službě a pomáhali nám najít správnou cestu k Bohu.

Co nás čeká

Cyklopouť na Velehrad

Ve dnech 4. - 5. července se bude konat na Velehradě Pouť lidí dobré vůle. Letos se jí chceme zúčastnit i my, a proto vás zveme na společnou cyklopouť ke svatému Cyrilu a Metodějovi. Vyrážet budeme ve středu 4. července dopoledne ve 2 skupinách. Jedna pojede z Moravské Nové Vsi, druhá pojede vlakem do Moravského Písku, poté již také na kolech. Spát budeme pod stany v autokempu Salaš. Již první den jsou na Velehradě organizovány různé workshopy, pingpongový turnaj nebo fotbalová soutěž pod vedením Antonína

Panenky. Večer navštívíme Koncert lidí dobré vůle, který každoročně přenáší Česká televize. Druhý den se zúčastníme hlavní mše celebrované českými a moravskými biskupy. Odpoledne plánujeme ještě menší výlet podél Baťova kanálu s přespáním v jiném kempu a návrat domů 6. července. Pokud máte čas a chuť si trochu zasportovat a prožít něco pěkného, můžete se k nám přidat.

Radka Silná

4. Farní tábor

Letošní, již 4. Farní tábor, se uskuteční v termínu od 11. do 18. července v Břežanech u Znojma, stejně jako loni. Děti na tábory rády jezdí a nám se je daří organizovat i díky vašim modlitbám, proto bychom vás chtěli požádat i letos o modlitby, aby se nám tábor vydařil jako v loňských letech. Modlitbou můžete být součástí tábora. Děkujeme za každou vaši modlitbu.

Petra Hanzalíková

Hody v Moravské Nové Vsi

Protože hody v MNV jsou i tentokrát posunuté až na neděli 29. července (už od října 2017 jsem prosil pana Františka Gajdu, předsedu spolku Slovácký krůžek, aby se zastavil na faře a abychom se společně pobavili o termínu hodů – ale doposud bohužel bez odezvy), nemůžu se jich účastnit, neboť budu mimo farnost. A je mi to líto. Moje pozvání však přijal milý host – rodem pocházející z MNV - velmistr Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou, PharmDr. Mgr. Josef Šedivý O.Cr., který zde před 20 lety slavil svou primici. Těšíme se na jeho návštěvu!

Letos již patnáctá „Pouť rodin“

Na konci prázdnin se letos uskuteční již patnáctý ročník Diecézní poutě rodin. Sejdeme se v sobotu 1. září. Letos bude program oproti předchozím rokům přichystán v areálu Kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Sem budou také směřovat čtyři poutní trasy – z Obyčtova, ze Sázavy, ze Slavkovic a ze Žďáru nad Sázavou. Od 13:30 budou připravena stanoviště s úkoly a výtvarnými dílnami pro děti, pro dospělé jsou připraveny komentované prohlídky kostela. Ze Zelené hory pak půjde průvod k bazilice, kde v 16 hodin začne pontifikální mše svatá, jejímž hlavním celebrantem bude Mons. Vojtěch Cikrle. Podrobnější informace o programu budou zveřejněny na stránkách Centra pro rodinu a sociální péči **http://www.crsp.cz**.

Marek Dvořáček

Pozvánka na pěší pouť do Žarošic

Letos opět zdatní turisté z naší farnosti zvou všechny zájemce na společnou pěší pouť k Panně Marii do Žarošic, která bude na Zlatou sobotu Žarošickou. Letos se uskuteční tradičně druhou zářijovou sobotu, tj. 9. září.

Ten, kdo má zájem připojit se k pěším poutníkům, nechť si zakoupí a do dne „D“ rozšlápne pohodlné turistické boty 😀. Všichni noví zájemci jsou vítáni.

Bližší informace budou zveřejněny blíže termínu poutě v nedělních ohláškách.

Rudolf Petráš

Bude 4. Farní ples v Moravské Nové Vsi?

V úterý 15. května proběhla první schůzka těch, kdo by chtěli pomoci s přípravou 4. Farního plesu. Ten by se měl uskutečnit v sobotu 23.2.2019 v Sokolovně v Moravské Nové Vsi. Na tuto schůzku přišel velmi malý počet těch, kteří by chtěli ples uspořádat. Za Moravskou Novou Ves to byli jenom 3 nebo 4 lidé. V tak malém počtu není možné zařídit vše potřebné na ples.

Proto proběhne ve středu **27. června v 19:45 hod.** schůzka k pořádání Farního plesu. Pokud nebude na této schůzce dostatek lidí k zařízení všeho potřebného, 4. Farní ples v Moravské Nové Vsi se neuskuteční.

Křesťanem i na dovolené a v polních podmínkách

Na Google Play můžete nalézt pro telefony s operačním systémem Android několik dobrých aplikací s křesťanskou tématikou, jsou to např. aplikace „**Kancionál**“ či „**Růženec**“, v postní době „**Průvodce postem**“ a v adventu „**Průvodce adventem**“.

Při svém pobytu mimo farnost jistě přijdou vhod i internetové stránky **www.ibohosluzby.cz**, kde si buď podle mapy nebo zadáním města či vesnice, kde právě jste, můžete najít nejbližší katolický kostel, v informaci k němu jsou uvedeny i časy sloužených bohoslužeb.

Pro ty z vás, kdo ještě neví, kam pojedou na dovolenou nebo kam na výlet, můžou vyhledat zajímavá místa na stránkách **www.cirkevnituristika.cz**, kde jsou seznamy poutních míst v ČR, možnosti ubytování na faře, či zajímavá místa k jednodenním výletům.

Pokud byste na dovolené chtěli vědět, co se děje doma ve farnosti nebo se podívat na nedělní ohlášky, nezapomínejte, že důležité informace naleznete na stránkách **www.farnostmnves.cz**.

Marek Dvořáček

Přehled toho co nás čeká

29.6.	**Adorační den farnosti**	**Moravská Nová Ves**
4. – 6.7.	Farní cyklopouť	Velehrad
5.7.	Cyrilometodějská pouť	Mikulčice
11.7. - 18.7.	4. Farní tábor	Břežany u Znojma
29.7.	Slavnost sv. Jakuba	Moravská Nová Ves
26.8.	Slavnost sv. Bartoloměje	Hrušky
1.9.	15. Pouť rodin	Žďár nad Sázavou
2.9.	Slavnost Stětí sv. Jana Křtitele	Týnec
8.9.	Zlatá sobota	Žarošice
17.9.	Zahájení nového šk. roku	farní kostel MNV, zahrada

Adopce na dálku

V projektu Adopce na dálku jste do 31. května 2018 přispěli částkou:

	Vybráno	*Roční příspěvek*	**Zbývá vybrat**
MNV	**15.650,-**	*19.500,-*	**3.850,-**
HRUŠKY	**14.100,-**	*19.500,-*	**5.400,-**
TÝNEC	**4.650,-**	*13.000,-*	**8.350,-**

Na jedno adoptované dítě odesíláme začátkem měsíce prosince částku 6.500,- Kč jako podporu na další školní rok.

Děkujeme za vaše dary, přispět můžete i nadále do pokladničky u vchodu do kostela označené nápisem: „Adopce na dálku“.

Naše adoptované děti nám zaslaly opět své dopisy, tyto si můžete přečíst na nástěnkách v jednotlivých kostelích nebo na našich internetových stránkách v sekci věnované Adopci na dálku.

Dětské mše svaté

Ve školním roce 2018/2019 budou bývat dětské mše svaté v Moravské Nové Vsi v pondělí v 18:00 hod., v Týnci v úterý v 18:00 hod. a v Hruškách ve středu v 18:00 hod. (v Hruškách v zimním období v 17:00 hod.)

Nejenom pro naše ministranty

Ministrant a modlitba

Víte, co to je modlitba?

Modlitba je rozhovor člověka s Bohem. Bůh poslouchá, co mu člověk říká a naopak: Modlitba není to, že musíme jenom něco odříkat, ale to, že my sami chceme Bohu něco povědět, protože ho máme rádi, a protože on má rád nás. Modlitba nemusí být moc dlouhá. Boha nezajímá jenom to, co mu říkáme, ale také, jak mu to říkáme.

A proč se máme modlit?

Nemodlíme se proto, že se musíme pomodlit. Je to stejné, jako s dýcháním: Nedýcháme proto, že musíme dýchat, ale proto, že dýchání potřebujeme k životu. A to samé platí, když se modlíme: Modlíme se, protože to potřebujeme k životu.

Kdy se máme modlit?

Nejlepší by bylo, kdybychom se modlili pořád. Bůh je s námi neustále, vidí nás takové, jací jsme a co prožíváme a je připravený si s námi povídat. Neexistuje žádná doba, kdy bychom se nemohli modlit. V každé situaci se máme na Boha obracet: Ráno mu děkujeme, že nás chránil v noci a prosíme ho, aby nám pomáhal při tom, co nás čeká během dne. Večer mu děkujeme za uplynulý den a prosíme ho, aby nás v noci chránil. Modlíme se, když nám něco udělá radost. Ale i tehdy, když se stane něco zlého, když máme strach nebo když nám hrozí nebezpečí. A když to dobře dopadne, nikdy nezapomeneme Bohu poděkovat.

Kde se můžeme modlit?

Úplně všude. Nezáleží na tom, kde zrovna jsme, Bůh nás všude slyší. Ale existují místa, která jsou speciálně určena k tomu, aby se tam lidé modlili. Říká se jim různě: kaple, kostel, bazilika nebo katedrála. Také v přírodě můžeme najít kříže, svaté obrázky nebo kapličky, u kterých se můžeme pomodlit. Existují i poutní místa, kam lidé přicházejí pěšky z daleka, aby se tam modlili. A také v každé rodině visí kříž nebo obraz, u kterého se všichni modlí společně.

A jak se máme chovat při modlitbě?

Důležitý je náš postoj. Jestli stojíme, klečíme nebo sedíme. Jak držíme ruce. Že si s ničím nehrajeme a nepřemýšlíme o jiných věcech, zvláště ne o hloupostech. Když se modlíme, tak se přece nemůžeme bavit se sousedem a už vůbec ne se s ním postrkovat nebo kopat, když si myslíme, že nás nikdo nevidí. Takový ministrant nejenom že se nemodlí, ale ruší i všechny ostatní, protože dělá to, co nemá a celý kostel se na něj v ten okamžik dívá. Ale když mají ministranti sepnuté ruce a stojí bez hnutí kolem oltáře, tak nejenom že slouží Pánu Bohu, ale jsou i vzorem pro ostatní, kteří sedí v lavicích.

Druhy modlitby

Soukromá modlitba – Když se někdo modlí sám, je to soukromá modlitba. Ta je velmi důležitá.

Společná modlitba – Pán Ježíš řekl, že kde se modlí alespoň dva nebo tři, tam je on uprostřed nich. Proto má společná modlitba vždycky přednost před soukromou. Společnou modlitbou jsou také všechny bohoslužby, na prvním místě mše svatá, ale i různé pobožnosti.

Chvály – Chválíme a velebíme Boha za to, jaký je. Že je veliký a mocný, že stvořil hvězdy a vesmír, že je milosrdný, že odpouští hříchy i těm největším hříšníkům, ...

Díky – Bohu také děkujeme za to, co udělal pro nás, pro druhé lidi a pro celý svět. Že nám dal život, že nás ochraňuje, že máme co jíst a do čeho se oblékat, že jsme zdraví, že se nám daří ve škole, ...

Prosby – Pokud Boha prosíme o něco pro sebe, je to prosebná modlitba.

Přímluvy – Když prosíme za někoho druhého, přimlouváme se za něho, je to přímluvná modlitba.

Kající modlitba – Když prosíme za odpuštění našich hříchů, je to kající modlitba.

Vlastními slovy – Někdy chceme Bohu říct něco jenom tak, vlastními slovy. Taková modlitba bývá velmi účinná.

Střelná modlitba – Je krátká myšlenka, dík nebo prosba, kterou v duchu jakoby „vystřelíme“ k Bohu.

Je ministrant ministrantem všude, anebo jenom v kostele?

Říká se, že šaty dělají člověka. Ale samotné ministrantské oblečení ještě nestačí k tomu, aby byl někdo ministrantem. Dobrý ministrant se pozná i mimo kostel, venku, doma nebo ve škole. Když přece někdo slouží samotnému Bohu, mělo by to být vidět na první pohled. Když někdo pracuje třeba pro krále nebo

prezidenta, musí se na svou službu poctivě připravovat. A my sloužíme někomu ještě mnohem většímu!

Dobrý ministrant se na svou službu připravuje hlavně modlitbou. A také se pořád učí, co a jak se při bohoslužbě dělá, aby to bezpečně znal a mohl to naučit i ostatní. Zvlášť tehdy, když se něco dělá jenom jednou za rok.

Ale ani tím jeho služba nekončí. Co by to bylo za ministranta, který by se vzorně modlil a sloužil u oltáře, kdyby se podle toho pak nechoval i venku a ve škole? Stejně jako se lidé dívají na zaměstnance krále nebo prezidenta, jak se chovají v normálním životě, a podle toho je soudí, tak se někteří dívají i na ministranty. Naši sousedé a celá třída, někdy i celá škola ví, že jsme ministranti. A podle nás posuzují všechny, kteří chodí do kostela. Dobrý ministrant má myslet na to, že reprezentuje toho, kterému slouží. Ministrant, který si dovoluje na slabší, mluví sprostě nebo dokonce kouří, dělá všem věřícím ostudu, ale hlavně dělá ostudu tomu, kterému ministruje, totiž Pánu Bohu.

Klíčem k tomu, aby se to nikdy nestalo, je pravidelná modlitba.

Poznejte biblickou postavu

1. Narodil se v Egyptě, izraelské ženě z kmene Levi. Egyptský farao nařídil všechny narozené izraelské chlapce utopit v Nilu. Jeho matka ho vložila do košíku a schovala do rákosí. Našla jej faraónova dcera. Když dospěl, stal se vůdcem izraelského lidu a vyvedl jej z egyptského otroctví.

2. Jeho manželka se jmenovala Rebeka. Narodila se jim dvojčata. Jako malý chlapec putoval se svým otcem na horu Moria obětovat Hospodinu. Nevěděl však, že Bůh zkoušel věrnost jeho otce a že touto obětí má být on sám. Nakonec vše dobře dopadlo, jeho otec ve zkoušce obstál a Bohu obětovali beránka, který byl v keři zachycený za rohy.

.

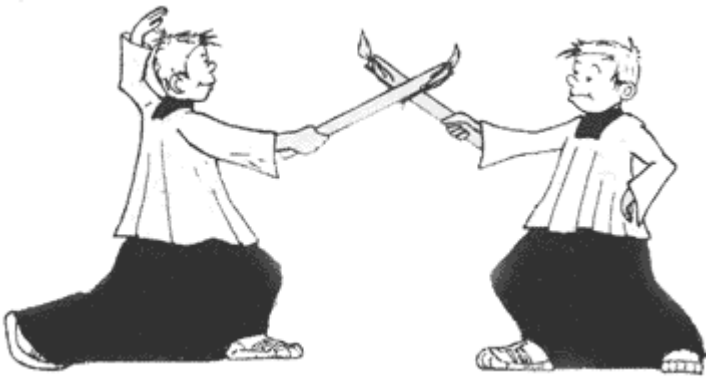

Pro děti

1. Jak se říká velikonoční svíci?
2. Jak se říká oblečení pro kněze?
3. Kniha, ze které kněz předčítá modlitby v průběhu mše.
4. Které liturgické období chybí? Doba adventní, doba vánoční, doba postní, doba velikonoční
5. Co je opakem slova noc?
6. Kdo postavil archu?
7. Kde dostal Mojžíš desatero?
8. Jeden ze čtyř evangelistů?
9. Co dostaneš ve škole na konci roku?

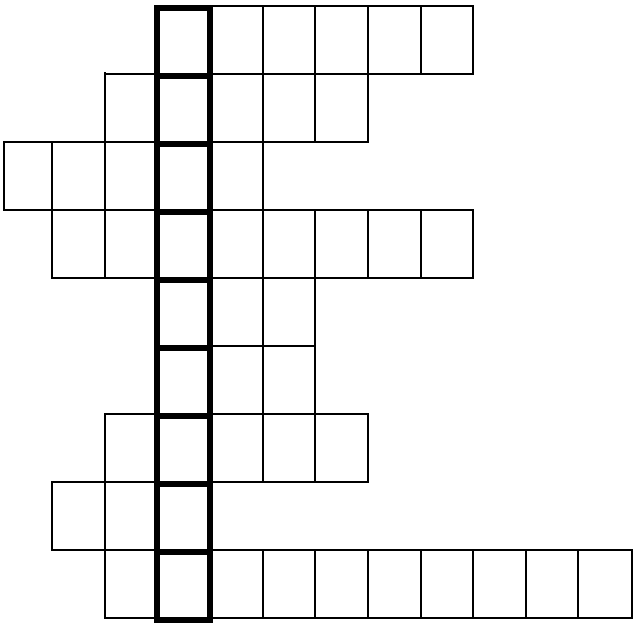

© Farní zpravodaj

Vydává: Římskokatolická farnost Moravská Nová Ves
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné.
Redakční rada farnosti: P. Marián Kalina, Marek Dvořáček, Petra Švancarová, Jana Tichá
Kontakt: moravskanovaves@dieceze.cz